

gennem højere Skattebetaling, i nogen Grad forflygtiges ved at udstrække Betalingen over 2 Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag til het høje Ting.

N. Neergaard: Det er efter min Opfattelse en meget stor Fordel, der er vundet ved denne Sags Behandling i Udvalget, at alle Partier staar sammen med Regeringen og kræver, at Nationalbanken skal paatage sig en absolut Forpligtelse til ikke at lade Dollarkursen stige over et vist Maksimum i den Periode, der her er Tale om. Jeg nævner ligeledes med Tilfredshed, at man har accepteret det fra Venstre stillede Forslag om Stigningen fra Halvaar til Halvaar. Vort Forslag var jo det beskedneste. Saavel fra radikal som fra konservativ Side blev der stillet Forslag om en stærkere Skala med Hensyn til den stigende Kronekurs. Man er enedes om Venstres Forslag som det, der vel betegnede, at der skulde være en stærkere Stigning end af Regeringen foreslaaet, men dog holdt sig paa et meget beskedent Grundlag. Jeg har altid betonet Betydningen af, at man her var saa beskedent som muligt i sine Krav; thi jo beskednere man er, des lettere vil man faa sine Krav opfyldt, og med des større Kraft vil man kunne holde Nationalbanken fast paa dens Forpligtelse til at opfylde disse beskedne Krav. Der er kun eet Differenspunkt tilbage med Hensyn til denne Materie, og det er det, at Flertallet har ønsket indsat en Dispensationsbestemmelse med Hensyn til Stigningstrinene. En saadan Dispensationsbestemmelse mener vi ikke er fornøden, naar man indskrænker sig til en saa svag Stigning som den, her er foreslaaet, og i det hele taget stiller sine Fordringer saa beskedent som her.

Jeg beklager med Udvalgets ærede Ordfører (Trier), at Enigheden ikke har strakt sig videre end til disse første Paragraffer. Jeg indrømmer, at det Forslag om et Finansraad eller, som det nu skal kaldes, Valutaraad, hvormed Flertallet nu træder frem, er en meget væsentlig Modifikation af det oprindelige Regeringsforslag. Jeg lægger mindre Vægt paa, at Sammensætningen er forandret, større Vægt lægger jeg paa dette, at Bemyndigelsen er i saa overordentlig høj Grad indskrænket. Ikke desto mindre kan vi fra Venstres Side ikke tiltræde dette Forslag, fordi vi i det hele taget er Modstandere af at sætte et saadant Velfærds-

udvalg ind mellem Rigsdagen og Regeringen. Vi mener, at der ikke er Brug for et saadant Udvalg, og at selv om dets Beføjelser er blevet ret stærkt indskrænket, vil det dog, ogsaa i Kraft af den Myndighed, der er givet det til at indkræve Oplysninger fra offentlige Myndigheder og private, og den hele Stilling, det efter Loven skal indtage, ganske naturligt i Virkeligheden faa en overordentlig stor Indflydelse paa Administrationen paa vigtige økonomiske Omraader og paa vor økonomiske Lovgivning i det hele taget. Vi ønsker ikke et saadant Organ indført, idet vi ønsker at holde os indenfor den givne konstitutionelle Ramme. Det er imidlertid ikke nok, at Raadet og Regeringen er enige, der skal et Rigsdagsudvalg til, sammensat efter Grundlovens § 45, som skal sanktionere Bestemmelserne, inden de kan træde i Kraft, og der er yderligere indskrænkende Bestemmelser om, at det kun skal ske, naar det kan antages, at Hensigten med Foranstaltningen vilde modvirkes ved, at den ikke traadte i Kraft øjeblikkelig. Hertil er imidlertid at sige, at der, hvor Tampen brænder, nemlig med Hensyn til midlertidige Toldforhøjelser og Importreguleringer, vil man ikke kunne benægte, at Hensigten altid i nogen Grad vil kunne modvirkes ved, at Bestemmelsen ikke træder i Kraft straks. Derfor lægger jeg ikke saa megen Vægt paa det Veto, man giver 6 Medlemmer af Rigsdagsudvalget, thi deres Veto kan efter Lovens Ordlyd med Rette kun udøves, hvis de virkelig er i Stand til at benægte, at Hensigten med Foranstaltningen vilde modvirkes ved en Opsættelse. Men det kan man ikke gøre paa de Omraader, jeg her har nævnt; der vil Hensigten altid i ikke ringe Grad modvirkes, og derfor bliver dette Veto, som de 6 Medlemmer skal have, kun lidet værdifuldt. Og endnu mindre værdifuldt vil det blive mellem Samlingerne, thi der vil jo Rigsdagsudvalgets Flertal sammen med Valutaraadet og Regeringen kunne sætte Bestemmelsen i Kraft, og det, de 6 Medlemmer der kan udrette, er kun, at de kan kræve Rigsdagen øjeblikkelig indkaldt til Godkendelse af den allerede udstedte Bekendtgørelse, saaledes som ogsaa Ordføreren nævnte. Der kommer Rigsdagen, som jeg flere Gange har sagt under de tidligere Stadier af denne Sags Behandling, under et Pres, og Beslutningen er i meget væsentlig Grad foregribet derved, at Bestemmelsen allerede er udstedt. Vi kan af disse Grunde ikke gaa med til det foreslaaede Valutaraad.